

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 118-0-КвЛз-09-000 007
Бања Лука, 24.11.2009. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Желимира Барића, као предсједника вијећа, Драгомира Миљевића, Обрена Бужанина, Реџиба Бегвића и Биљане Томић, као чланова вијећа уз учешће записничара Софије Рибич, у кривичном предмету против осуђених, Б.П., Д.С. и Д.П.-К., због кривичног дјела неовлаштене производње и промета опојних дрога из члана 224. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о захтјеву за заштиту законитости који у име осуђених подноси њихов бранилац, адвокат др М.М. из Бање Луке, против правоснажне пресуде Врховног суда Републике Српске број 11 0 К 000031 09 Кж од 26.5.2009. године, у сједници вијећа одржаној 24.11.2009. године, донио је

ПРЕСУДУ

Одбија се захтјев за заштиту законитости као неоснован.

Образложење

Пресудом Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 000031 08 К од 8.1.2009. године Б.П., Д.С. и Д.П.-К. су оглашени кривим због кривичног дјела неовлаштене производње и промета опојних дрога из члана 224. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске (у даљем тексту КЗ РС) и за то дјело осуђени: Б.П. на казну затвора у трајању од 5 (пет) година, Д.С. на казну затвора у трајању од 4 (четири) година, а Д.П.-К. на казну затвора у трајању од 3 (три) године.

Поводом жалби браниоца оптужених и окружног тужиоца, Врховни суд Републике Српске је пресудом број 11 0 К 000031 09 Кж од 26.5.2009. године ту пресуду преиначио у односу на оптуженог Б.П. у одлуци о казни, и изрекао му казну затвора у трајању од 7 (седам) година, док је у односу на оптужене Д.С и Д.П.-К. првостепена пресуда потврђена.

Против правоснажне пресуде бранилац осуђених је поднио захтјев за заштиту законитости због повреде кривичног закона и повреде одредаба кривичног поступка из члана 303. став 1. тачка г) Закона о кривичном поступку (сада члан 311. став 1. тачка г) Закона о кривичном поступку – пречишћени текст).

У захтјеву се предлаже да се правоснажна пресуда преиначи и осуђени ослободе од оптужбе, или да се та пресуда преиначи у односу на осуђене Б.П. и Д.С., а евентуално и у односу на осуђену Д.П.–К. у погледу правне оцјене дјела и радње свих осуђених квалификују као кривично дјело неовлаштене производње и промета опојних дрога из члана 224. став 1. КЗ РС, односно да се укину и првостепена и другостепена пресуда и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење. Овај суд је у смислу члана 339. г) ЗКП (сада члан 352. став 1. ЗКП – пречишћени текст), примјерак захтјева са списима предмета доставио републичком тужиоцу, који је поднеском број КТЗ-7/09 од 3.7.2009. године предложио да се захтјев као неоснован одбије.

Испитујући захтјев у границама основа из којих се захтјев за заштиту може поднијети против правоснажне пресуде, суд је утврдио да је исти дозвољен, али и да аргументација изнесена у погледу разлога побијања правоснажне пресуде није основана из слиједећих разлога:

Када је ријеч о повреди кривичног закона, овај суд наглашава да је кривични закон у погледу свих осуђених правилно примјењен, те да су радње осуђених онако како су описане у изреци правоснажне пресуде правилно квалификоване као кривично дјело неовлаштене производње и промета опојних дрога из члана 224. став 2. КЗ РС, те се супротне тврдње изнесене у захтјеву не могу прихватити. Наиме, аргументација захтјева због повреде кривичног закона се заправо своди на тврдњу да је у поступку доношења правоснажне пресуде чињенично стање погрешно и непотпуно утврђено, да докази изведени пред првостепеним судом нису правилно оцјењени, поготово искази саслушаних свједока на којима је између осталих доказа и заснован закључак правоснажне пресуде, да су осуђени починили дјело за које су осуђени, при чему се у захтјеву нарочито критикује став првостепене пресуде да је релевантна утврђења из изреке пресуде засновала на исказима свједока које су дали овлашћеним службеним лицима полиције, а не на онима које су дали на главном претресу, јер су ови искази – дати на главном претресу, по ставу подносиоца захтјева требали бити оцјењени односно прихваћени у корист осуђених. Тај став подносилаца захтјева, полази од тезе да у овој кривичноправној ствари чињенично стање није утврђено ни потпуно ни правилно, а по том основу се захтјев за заштиту законитости према одредби члана 339а) ЗКП (сада члан 349. став 1. – пречишћени текст) не може подносити, па се тиме показује неоснован приговор захтјева о повреди закона који је заснован на наведеним аргументима.

Повреду кривичног закона подносилац захтјева налази и у томе што дио радње извршења описан у изреци правоснажне пресуде у дијелу који се односи на осуђену Д.П.–К. а који обухвата 2004. и 2005. годину, не само да није доказан, већ би, да је и доказан, представљао кривично дјело неовлаштене производње и промета опојних дрога из члана 224. став 1. КЗ РС.

Ни овај приговор подносиоца захтјева није основан, јер је чињенични супстрат изреке правоснажне пресуде исправно правно квалификован као кривично дјело неовлаштене производње и промета опојних дрога из члана 224. став 2. КЗ РС. Та правна квалификација би егзистирала и без онога дијела описа радње извршења, који се односи на продају опојних дрога у току 2004. и 2005.

године, па и у овом случају, кривични закон на штету осуђене Д.П.–К. није повријеђен.

Осуђени Б.П., Д.С. и Д.П.–К. су, како то правилно утврђује правоснажна пресуда заједнички дјеловали у извршењу кривичног дјела, па како према члана 147. став 9. КЗ РС, више лица представља најмање два лица, то је на тај начин остварена квалификаторна околност из члана 224. став 2. КЗ РС која се манифестује у томе да је у извршењу кривичног дјела учествовало више лица.

Стога приговор подносиоца захтјева у погледу повреде кривичног закона, на штету осуђених није основан.

Што се тиче приговора повреде одредаба кривичног поступка из члана 303. став 1. тачка г) ЗКП, односно сада члан 311. став 1. тачка г) ЗКП – пречишћени текст, подносилац захтјева не износи аргументацију из које би произишло да је у поступку који је претходио доношењу правоснажне пресуде повређено право осуђених на одбрану, па и тај приговор није основан.

Из наведених разлога, залагање подносиоца захтјева за преиначење правоснажне пресуде и квалификације радњи из изреке те пресуде по блажем кривичном закону, односно преиначење правоснажне пресуде и изрицање ослобађајуће, односно приједлог да се укину и првостепена и другостепена пресуда и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, из свих наведених разлога није основан.

Како је овај суд утврдио да не постоје повреде закона на које се позива подносилац захтјева, ваљало је на основу члана 354. ЗКП – пречишћени текст захтјев као неоснован одбити.

Записничар

Софија Рибич

Предсједник вијећа

Желимир Барић

За тачност отправака овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић